

ریشه لالایی‌ها در ادبیات شفاهی ایران

۶ مهر ۱۳۹۷ ساعت ۱۱:۴۴

در ادبیات عامیانه و فولکلور ایران، لالایی‌ها ساده‌ترین ادبیات شفاهی هستند که بیانگر لهجه، زبان و فرهنگ هر قومی می‌باشند. مضمون اصلی آن‌ها عشق، محبت، ایمن و صداقت است

کافه تاریخ- کافه هنر

در ادبیات عامیانه و فولکلور ایران، لالایی‌ها ساده‌ترین ادبیات شفاهی هستند که بیانگر لهجه، زبان و فرهنگ هر قومی می‌باشند. مضمون اصلی آن‌ها عشق، محبت، ایمن و صداقت است. ساده و کوتاه بودن از دیگر ویژگی‌های لالایی‌های محلی است. می‌توان گفت لالایی‌ها اولین نغمه‌های زنانه هستند. طبق روایات مردمی، لاله نام دختری بود که بنا به تعصب قومی طایفه‌ای، به اجبار پدر و مادر در عشق و دلدادگی و یار خود ناکام مانده است و طبق رسم ناخوشایند آن عصر به عقد فرد دیگری در می‌آید. لاله در دوری از یار و دیار خود و در جدایی از دلدادگی خود و به یاد خاطرات کودکی، شعرهای سوزناکی را زمزمه می‌کند و با آن مویه سر می‌دهد و با گذشت زمان، ناله‌های سوزناک او تبدیل به لاله شده و الگویی برای دختران و نو عروسان بعد از خود می‌شود. سابقه پیدایش لالایی تا بدان جا دور است که هرگز نمی‌توان برای آن تاریخ تعیین کرد. شاید بتوان گفت لالایی نخستین پیوند شعر و موسیقی است. بیشترین لالایی‌ها بیان‌کننده جو زمانه، بیداد شوهر، تنگی معیشت، کار طاقت‌فرسا، مرگ شوهر، آرزوهای مادر برای فرزند و ده‌ها موضوع دیگر است. شعر این ترانه‌ها تنها برای کودکان نبوده بلکه حکم سنگ صبور را داشته و حدیث نفس مادرها و دایه‌ها بوده است. سبک و سیاق لالایی‌ها از شهری به شهر دیگر فرق می‌کند و هر ناحیه برای خود قاعده و شیوه‌ی خاصی دارد.

منبع: حسن‌لی، کاووس، لالایی‌های مخملین نگاهی به خاستگاه و مضامین لالایی‌های ایرانی، زبان و ادبیات فارسی، بی‌جا:

بی‌نا، ۱۳۸۲، ص ۶۱

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/37211/ايران-شفاهي-ادبيات-لالا-پير-ريشه/>